

Eucharistieviering 15 maart 2020 vanuit de St. Johannes de Doper Geboorte kerk te Wageningen. Celebrant: pastoor Henri ten Have [klik hier](#).

Pastoraal woord voor de parochie Zalige Titus Brandsma

Naar aanleiding van het opschorten van de vieringen in het weekeinde n.a.v. het Corona-virus. Beste parochianen, of zal ik zeggen, zoals bij de preek, “broeders en zusters”? Want juist in deze tijd ervaren we hoezeer we met elkaar verbonden zijn in een wereldwijde broeder- en zusterschap, helaas in negatieve zin door het besmettingsgevaar, maar ook in positieve zin, op verschillende manieren. Juist door het gemis aan de kerkdiensten, de gezamenlijke koffie erna, zullen velen ervaren hoe dierbaar de gemeenschappelijke ontmoeting is. Dit gemis kan maken dat we meer waarderen wat gewoon is.

Een van onze medeparochianen zei mij: eigenlijk is dit ook een soort vasten, afzien van de manier van je geloof belijden zoals we dat gewend zijn. Tijdens het gewone vasten zien we af van dingen die we fijn vinden, en door het gemis beseffen we dat vanzelfsprekende dingen eigenlijk bijzonder zijn. Zo worden we ons door deze situatie ook bewust hoe kostbaar eigenlijk de kerkvieringen en gemeenschap erom heen zijn, die we anders als vanzelfsprekend ervaren.

De Eucharistieviering op TV op zondagmorgen zal voor u misschien enigszins een compensatie voor u zijn, we delen dan broederlijk en zusterlijk in de situatie waarin veel ouderen en zieken vaak verkeren, die (bijna) nooit meer naar de kerk meer kunnen gaan. We gaan kijken of wij ook als parochie kleinschalige vieringen zullen opnemen om op de website van onze parochie te publiceren. We delen als broeders en zusters in de situatie van onze medegelovigen in Italië en andere landen, waar mensen al sinds enige tijd niet meer naar de kerk kunnen. Bovenal worden we ons allemaal bewust dat iedereen getroffen kan worden door het virus. Dat kan ons enerzijds angstig

maken, aan de andere kant kan het ons ook brengen tot daden van broederlijke en zusterlijke solidariteit, en tot gebed voor al onze broeders en zusters. Gisteren zei een psycholoog op de radio dat een crisis als deze het beste en het slechtste in mensen naar boven kan halen.

Bij het slechtste kunnen we denken aan ruzies in de supermarkt bij het hamsteren. We kunnen ook denken aan spanningen in gezinnen, doordat we door het gedwongen thuisblijven meer ‘op elkaars lip zitten’. En aan de ouderen en zieken die nu meer geïsoleerd kunnen raken. Maar aan de andere kant kan deze moeilijke situatie ook iets positiefs bewerken, meer tijd en aandacht voor elkaar, voor gebed en bezinning, en voor wat werkelijk van belang is in het leven. En in plaats van hamsteren kunnen we ook aanbieden om boodschappen te doen voor mensen die wegens ouderdom of ziekte niet meer naar de winkel kunnen of durven. Ik werd gisteren aangenaam getroffen door studenten die mij vroegen of ik misschien oudere of zieke mensen kende voor wie zij boodschappen zouden willen doen. Los van dit speciale aanbod, weet ik dat veel parochianen zich ook nu al als broeders en zusters opstellen voor hun medemensen. Laten wij, zoals de bisschop schrijft, in zijn pastoraal woord, ook speciaal bidden voor de zieken en voor hen die zieken verplegen en behandelen.

In het Oude Testament zien wij ook dat het volk van God door grote crises gaat, uitbuiting, hongersnood, ziekte, vooral ten tijde van hun veertig jaar in de woestijn. In het Evangelie zien wij dat de leerlingen van Jezus Hem vaak niet begrijpen, en niet kunnen accepteren dat Hij moet lijden en sterven. Hoe dan ook, de boodschap van ons geloof is telkens, dat God uit de meest onbegrijpelijke en negatieve situaties steeds weer iets goeds, zelfs iets beters kan scheppen. Dat is de hoop die ons geloof ons biedt. Laten we daaraan vasthouden, en elkaar ondertussen in woord, daad en gebed ondersteunen.

Mede namens het pastoraal team, wens ik u veel sterkte,
pastoor Henri ten Have